

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6472/2022
27.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Мاستиловић и др Илије Зиндовића чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Маја Ружић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Слободан Каитовић, адвокат из ..., ради стицања у заједници, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2571/21 од 25.11.2021. године, у седници одржаној 27.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2571/21 од 25.11.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2571/21 од 25.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 1055/14 од 09.07.2021. године, ставом првим изреке одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име стицања у ванбрачној заједници исплати 950.000,00 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженом на име трошкова поступка плати 134.625,00 динара, док је захтев тужиле одбијен за накнаду трошкова преко досуђеног до траженог износа од 187.625,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име трошкова поступка плати 12.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке до исплате, док је одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова преко досуђеног до траженог износа од 251.600,00 динара са законском затезном каматом.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2571/21 од 25.11.2021. године, одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, јер у овом случају не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева, а код утврђеног да између странака није постојала ванбрачна заједница. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење конкретног чињеничног питања, па са тих разлога нема места одлучивању о ревизији, као посебној, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 1. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 02.09.2014. године, а вредност предмета спора је 950.000,00 динара.

Како се у овом случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија недозвољена.

Са напред наведених разлога на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић